1.86
1890
MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
49699

בשני יום ב׳ לפרשת נלבים טרין לפ״ק פה טשורגז יע״א

שלום לידידי מו״ה בנימין ובנכבד מופר״ר מלחן יהודה זלמלברג״

אמרתי, לחרות מטלפון לשון ולשלוח בזה אלפן חת לבי

בעבי בשל עלור בעלמותי נלשתי כלפן ולב אזכל — ידעתי

כטב לי לפני שיבה חתשוקת שלשם ארלה בומני אזכל

לדעת מדה בבריט מאדרש המלאתים אשר בבומבפשט ועכ

נתיתו אשר בנפשו מופר״ר שמואל הכהן אמר לי בבשרט יום

אחר שני חתשוקת בהיותי בעיר בומבפשט אמרתי לי שהשלן

המשחיטה הבו׳ — טהי פורעותו שלמה מאיט בחוץ לבשות —

אינני חפץ בי ומומה על המרק נעדי; בשלה שלתי בדבר

הבה אט פי הכבד״ל, הביה לי שאותו בשיש רק על

טובתי הבו׳ פואל, ומשנתו לי ומחתבו לי בעבור מאומה.

ומטה פשלה מה שעשה, מ״ו שמטפן בבמטרט אפילו אות

אחת מהה שבטבט, ובכל בשט ברור הבו׳ בעיני בשמל

בלהבים כי לי נעשטה הנבלה הבשט אם לי ~~ובבט~~

עבבתם אותי אטה ומהיתם הרב על לי דבר —

הנה הר״ש הכהן. אמר לי שיבשלת בו ובך ומטה מה

הבטחון הבה אשר בטחתי? למה בה הרעבתם אותי.

בדבר הבה ל הבלם הבר שחון והטוב הרשה בעיניכם

שלום נפשי. בראשית הדבר אנא, רב מודיעין ומגיל זמן
המון מודיע לי עשיתם ואם שלם יום לפרשות עם היה
לבבך שלם ומאמי בעצם.

יולה בוכרני שהיה ביפך לפלוני מן שגול מחמיה
עם בפרך אחרת ולמי עשית בזמן כי אחרת שבת
הנפיה והשתדלות הפושעים הקופרים בעיר בומבי
בדשם לא יתנו לי מנוחה. בפחדים בלב הייתי מטיל אימה
עלי. אבל הנה אלה בלבי שעשיתי בשם שמיני יולה
לפלל מן חברו הטובה שים ומהמים בכל מה נפשי. כי
אמר שלם ילקיך הטובה מן בדמיון בלהורות הדבר
אשר על שפת הים.

עם לא פגעתי לי בדרך מה מגיעים מכלתי
לאור מהפחדים שמין לי לגלות אל מעט סופרים וספרים
כי עם לבפרים קשנים במאמלמי ומומין.
עם הייתי מן הקבים המחוכמים אשר עינבם מלאות
לפיבים בזמרת מין לך אמת שמין לו שנה – בריך רחמנא
דשבר מן חוכמה מולהון – לא הייתי כותב מפרים
בלב, אבל אני לא כן אני מאמי ומוטב שלא אגרא
מה לפניך מן שאבוא אליך בפנים שמעתי ולבי מסתפק
בגהבתך ובזמתך. בזמן הזה דרך הקופים שנים

מעטים פני הטבעם אשר עליהם נאמר שלום מן הזהו
נפשר ובקבו ישים אהבו.

ולא יעלה על דעתך כי פני יולה לקרב אל הנשים
אשר אחרת עליהם רב לבי הזהרני ומהרה כי רוח
הנשים הם אסור אלי מאד ועלתי מלא עליהם הנשי
הלב של מהו הם שלי שלא הם בהיותי בחור
ובהיותי לבי ביפך בחומר בזה היולה מה שהתרתי
עם אמה – עם הייתי יולה – לא מוכל לבוות.
הלבים בחנני להפני בלהוא כמה הוא ימלא לי
בת לאומה ולאבות אבותיו בנפש חפצה והוא מלכני מן
הגבולים הרבה, כי בה שמת לאמת במאמר שנאמרים
הקסום שהמתרבב מן חברו לעשות טובה הוא הגבל
האמתי.

ומהרה ומהרה אמה אשר אמת לבבי, לא אשאל מאתך
מאומה מה אולם. אמת הוא ומאמי אחרת הקבם
מנו ונוק בלה אחור ומנו תקל עליה כפלו
מלאיתך

הר מחמדי לבי שרה